

عنوان مقاله:

الزامات بازنگری در مناسبات ایران با حوزه فارسی زبانان

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات آسیای جنوب غربی، دوره 2، شماره 6 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مجتبی مقصودی - دانشیار گروه علوم سیاسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، تهران، ایران

منیره عرب - دانشجوی دکتری جامعه شناسی سیاسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تجزیه و اضمحلال شوری و پایان نظام دو قطبی فرصت مناسبی را فراهم نمود تا بازیگران منطقه ای و بین المللی برای دستیابی به نقشی مهم و تاثیرگذار در راستای تحقق اهداف خود گام بردارند در این بینموقعیت خاص ژئوپلیتیک ایران در منطقه در کنار علقه های کهن و دیرپای فرهنگی، شرایط مساعدی برای ایفای نقش منطقه ای ایران فراهم نمود؛ که البته نه تنها ایران از این فرصت بی نظیر تاریخی به خوبی بهره برداری نکرد، بلکه با اتخاذ سیاست های نامناسب فرصت را به دیگر رقبای منطقه ای واگذار نمود در میان کشورهای فارسی بیان، با توجه به ظرفیت های بالقوه اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی، ایران می تواند نقش پررنگ و مهمی در همگرایی و وحدت منطقه ای داشته باشد. در این مقاله سعی شده مشخص شود چه الزامات و ضرورت هایی برای بازنگری مناسبات ایران با کشورهای فارسی زبان وجود دارد و ایران چه رویکرد، مواضع و کارکردهایی را باید در این عرصه در پیش گیرد فرضیه پژوهش این است که با توجه به اشتراکات فرهنگی- هویتی کشورهای فارسی زبان به ویژه ایران، افغانستان و تاجیکستان و لزوم همگرایی منطقه ای، ایران از توانایی ها و قابلیت های لازم برای افزایش قدرت نفوذ و ایفای نقشی کلیدی در منطقه برخوردار است. همچنین در نوشته حاضر، ضمن بررسی جایگاه همگرایی منطقه ای از دیدگاه سازهانگاری و در راستای تحقق اهداف همگرایی منطقه ای فارسی زبانان، بر ضرورت های توجه و بهره گیری بیشتر ایران از ظرفیت های عمیق فرهنگی- هویتی (به ویژه عنصر مشترک زبانی) با تاکید بر بازنگری در مناسبات ایران با حوزه فارسی زبانان پرداخته خواهد شد و نقش، سهم و مسیولیت کلیدی و تاریخی ایرانمورد بررسی قرار خواهد گرفت.

کلمات کلیدی:

سیاست خارجی، ایران، افغانستان، تاجیکستان، فارسی زبانان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1005367>

